

for at samle flertal for? Indtil nu har jeg mest hørt Venstre afvise alle indtægtsforslag. Og hvis det er sådan, så kan vi altså ikke bare finde 1½ mia. kr. ud af den blå luft. Så lad mig høre, om der er nogle ordentlige indtægtsforslag.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Det er fuldstændig korrekt forstået, vil jeg sige til hr. Jes Lunde. Det frie valg er en rettighed, som patienten skal have. Man kan vælge et privathospital, men det private hospital kan naturligvis kun være et supplement til det offentlige. Det er også tænkt sådan. Og så tror vi faktisk på, at i det øjeblik, man får et frit valg, i det øjeblik man selv har mulighed for at vælge, vil der komme en dynamik og ske en effektivisering i det offentlige sundhedsvæsen, en tiltrængt dynamik og effektivisering.

Jeg taler ikke om det enkelte sundhedspersonale, det faglige personale rundt omkring i sundhedssektoren, for de arbejder virkelig og pisker derudad. Men der er nogle strukturer og nogle mekanismer i opbygningen af det danske sundhedssystem, som er tilsandet, og jeg synes, at det i og for sig ville være rart, hvis SF også ville være parat til at anerkende det og være med til at diskutere, hvordan vi får ændret på strukturerne i det danske sundhedssystem, så vi kommer væk fra den 34. plads, som vi desværre er blevet placeret på via en WHO-undersøgelse for nylig. Det synes vi ikke er værdigt overhovedet.

Så de private hospitaler er naturligvis et supplement, som skal være med til at skabe en øget effektivitet i det offentlige system.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes altid, at det er spændende at diskutere dynamik og fornyelse, så ja: Vi går meget gerne ind i den diskussion. Det, man måske kan undre sig over, er, at det, de mange Venstresygehusudvalgsformænd ikke kan magte udeomkring i amterne, kan man sådan altså vupti få til at fungere ved, at der er et lille privathospital, der kommer ind på banen. Det er ren voodoo for mig, men lad os høre noget mere om det, når Venstre en gang kan gøre det konkret.

Men så var der lige det dér med indtægtsforslagene. Hvis vi skal få råd til alle de mange gode ting, som Venstre gerne vil – og det er jo gavebodernes parti sådan lige for tiden – hvad er det så, man har af indtægtsforslag? Har vi

noget, der er værd at snakke om fra Venstres side? De mere rå, sociale besparelser vil man jo ikke fortælle om mere. Der er jo gået valgkamp i den. Man er jo holdt op med at snakke om dem. Vi ved godt alle sammen inderst inde herinde, at Venstre ved vi, hvor vi har i den henseende. Det er et parti, der gang på gang på gang har skåret ned på de dårligst stillede vilkår. Men det vil partiet ikke sige nu.

Så nu må man anstændigvis komme op med noget andet, når man skal have finansieret de udgiftsforslag, man selv kommer med. Lad os høre noget om det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Ulla Tørnæs og derefter fru Pernille Blach Hansen.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Vi har, som nævnt i vores finanslovsoplæg, valgt at opprioritere hele sundhedssektoren. Vi mener, det er tiltrængt med en økonomisk saltvandsindsprøjtning til sygehusvæsenet, og derfor har vi afsat 1,5 mia. kr.

Så vil jeg bare sige til hr. Jes Lunde: Det er jo ikke SF, der har monopol på, hvordan tingene bedst finansieres i det danske samfund. Vi er kommet med vores forslag, og det kan vi så diskutere. Vi er kommet med vores forslag, som er klart tilkendegivet i Venstres finanslovsoplæg, og vi har peget på, at vi mener, at det er helt rimeligt at spare på den danske ulandsbistand ved at fastfryse ulandsbistanden på 1999-niveau. Dér frigøres der faktisk ganske anseelige ressourcer. Vi synes ikke, det er værdigt, vi synes ikke, at det er godt, at vi har et nødlidende sundhedsvæsen, samtidig med at vi bryster os af, at vi absolut skal fastholde førstepladsen som donor af ulandsbistand. Selv ved en fastfrysning på 1999-niveau vil vi faktisk være i toppen, og det synes vi er ganske flot.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nr. 34! Hvis ikke det var Folketingssalen, så kunne man tro, at Venstres ordfører var gået til bankospil.

Jeg vil gerne spørge fru Ulla Tørnæs, om hun virkelig mener, at de danske læger og sygeplejersker er dårligere, end de er i Oman, som ligger på en 8. plads, eller i Colombia, som ligger på en 22. plads? Kan vi ikke blive fri for den snak om nr. 34, når vi alle sammen godt ved, at